

Eerste internetconsultatie nieuwe groepsregeling in de vennootschapsbelasting

Inleiding

SRA maakt graag gebruik van de mogelijkheid te reageren op de internetconsultatie. Ten behoeve van de startbijeenkomst fiscale groepsregeling op 14 februari 2019 heeft SRA een position paper opgesteld. Daarin bepleitte SRA, kort gesteld, vervanging van het huidige fiscale eenheidsregime door een winstoverdrachtfaciliteit. Tevens bepleitte SRA een separate faciliteit voor overdracht van vermogensbestanddelen binnen een groep van vennootschappen. In aanvulling op de eerder ingediende position paper, maakt SRA graag de volgende opmerkingen.

Ontwikkeling winstoverdrachtfaciliteit

De voorkeur voor een winstoverdrachtfaciliteit was gebaseerd op het aan het arrest HvJ EG 18 juli 2007, zaak C-231/05 (Oy AA) ontleende vermoeden dat een winstoverdrachtfaciliteit beperkt zou kunnen blijven tot puur binnenlandse verhoudingen. Na het verschijnen van de SRA position paper is kenbaar geworden dat de Europese Commissie van oordeel is dat het Finse systeem toch strijdig is met het EU-recht, omdat de Finse regelgeving niet de mogelijkheid biedt om winst over te dragen aan verbonden ondernemingen in andere EU/EER landen, voor zover die geleden definitieve verliezen van die ondernemingen dekken. De gedachte is kennelijk dat door een winstoverdrachtfaciliteit die onafhankelijk is van de mate waarin de ontvangende onderneming winsten heeft, toch materieel de mogelijkheid bestaat om in binnenlandse verhoudingen winsten over te dragen aan verlieslatende gelieerde ondernemingen. Indien die materiële mogelijkheid in binnenlandse verhoudingen bestaat, dient op grond van het arrest HvJ EG 13 december 2005, C-62/00 (Marks & Spencer II), die mogelijkheid ook te bestaan ten aanzien van buitenlandse verhoudingen waar het definitieve buitenlandse verliezen betreft.

SRA meent dat een ongeclausuleerde winstoverdrachtfaciliteit in binnenlandse verhoudingen er inderdaad toe zou kunnen leiden dat bij definitieve buitenlandse verliezen van groepsmaatschappen in het buitenland, een winstoverdracht geaccepteerd zou moeten worden. Overigens zou een dergelijke winstoverdracht tot gevolg hebben dat de binnenlandse heffingsgrondslag wordt beperkt ten gunste van de buitenlandse heffingsgrondslag. Immers, als winst wordt overgedragen aan een buitenlandse groepsmaatschappij, neemt de in Nederland te belasten winst af. Een in het Nederlandse heffingsterritoir opgekomen winst, zou daardoor niet feitelijk in Nederland worden belast. Dit lijkt ons in strijd met het territorialiteitsbeginsel zoals dat door het HvJ EU ook is aanvaard. Een overdracht van in Nederland gerealiseerde winst aan een buitenlandse groepsmaatschappij vormt dan ook een inbreuk op het territorialiteitsbeginsel. Of het territorialiteitsbeginsel door het HvJ EU uiteindelijk daadwerkelijk als een rechtvaardiging zou worden aangemerkt, is onduidelijk. Immers, in het hiervoor genoemde arrest Oy AA is onder punt 64 en 65 expliciet bepaald dat een dergelijke overdracht aan buitenlandse lichamen zou impliceren dat de keuze van de staat van belastingheffing uiteindelijk toekomt aan de groep van vennootschappen, die aldus over een grote manoeuvreerruimte zouden beschikken. Die manoeuvreerruimte werd toentertijd niet wenselijk geoordeeld en derhalve werd geoordeeld dat daarin een rechtvaardiging kon worden gevonden voor het Finse systeem. Wat hiervan zij, er dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat een winstoverdrachtfaciliteit toch strijdig is met het Europese recht.

Om die reden meent SRA dat een winstoverdrachtfaciliteit aan nadrukkelijke voorwaarden moet worden gekoppeld. Op die manier kan worden bereikt dat die faciliteit wordt gerechtvaardigd. Die voorwaarden zouden dan zijn dat winstoverdracht aan een in het buitenland gevestigd lichaam alleen mogelijk is onder de volgende voorwaarden op hoofdlijnen:

- Het in het buitenland gevestigde lichaam zou, indien het in Nederland gevestigd zou zijn, gebruik kunnen maken van de Nederlandse winstoverdrachtfaciliteit. Voor toepassing van die regeling dient een gezamenlijk verzoek te worden ingediend uiterlijk drie maanden na aanvang van het boekjaar van de betrokken entiteiten, welk boekjaar ook gelijk dient te lopen. Na het verzoek wordt een beschikking afgegeven dat winstoverdracht mogelijk is en vervolgens kan, zolang aan de voorwaarden wordt voldaan, worden geopteerd voor winstoverdracht. Deze systematiek zal voor binnenlandse en buitenlandse entiteiten die tot de te definiëren groep behoren gelijk zijn;
- Overdracht aan een buitenlands lichaam is alleen mogelijk voor zover de aan dat buitenlandse lichaam overgedragen winst aldaar daadwerkelijk wordt verrekend met slechts een aldaar definitief niet verrekenbaar verlies zoals bedoeld door het HvJ EU. Verrekening met niet definitieve verliezen is niet mogelijk;
- De buitenlandse definitieve verliezen worden niet in een ander land als definitieve verliezen in aanmerking genomen, noch worden vanuit een of meer andere landen (ook) winsten overgedragen ter verrekening van de definitieve verliezen, waardoor de vanuit Nederland en die landen overgedragen winsten meer bedragen dan het definitief niet verrekenbare verlies;
- Het definitieve verrekenbare verlies wordt slechts in aanmerking genomen tot het bedrag berekend overeenkomstig de winstbepalingsregels in de Wet Vpb 1969 en bovendien slechts voor de periode waarvoor de op verzoek afgegeven beschikking geldt.

Beantwoording van de vragen

In het keuzedocument wordt een aantal vragen voorgelegd. Hierna zal SRA die beantwoorden.

Vraag 1

SRA acht het risico van aanvullende reparatiemaatregelen en de daarmee gepaard gaande budgettaire consequenties te groot. Indien derhalve het risico bestaat dat de bestaande fiscale eenheidsregeling dan wel een alternatieve maatregel strijdig zou zijn met het EU-recht, verdient het wellicht de voorkeur de verliesverrekeningstermijnen te verlengen. Op die manier wordt dan bereikt dat de kans op verrekening van geleden verliezen het grootst is. Daadwerkelijke verliesverrekening acht SRA van groot belang.

Vraag 2

SRA zou de budgettaire opbrengst van afschaffing van de fiscale-eenheidsregeling willen aanwenden ten behoeve van het mkb of in ieder geval ten behoeve van de Nederlandse economie. Dat kan door bijvoorbeeld het lage vennootschapsbelastingtarief over een groter bedrag aan winst toe te passen of bijvoorbeeld door verhoging van de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek.

Vraag 3

SRA bepleit om de al gegeven redenen een winstoverdrachtfaciliteit.

Vraag 4

SRA meent, zoals ook aangegeven in de door haar gepresenteerde position paper, dat een separate faciliteit voor fiscaal gefaciliteerde overdracht van vermogensbestanddelen wenselijk is. Die faciliteit kan zich beperken tot vermogensbestanddelen met een langere afschrijvingsduur, zoals onroerende zaken en immateriële activa.

Vraag 5

SRA staat hier neutraal in. Belangrijkste reden voor een groepsregeling is de mogelijkheid voor resultatensaldering. Dit kan zowel worden bereikt met een systeem van een gezamenlijke aangifte als met een systeem van afzonderlijke aangiften. Uit controleoverwegingen lijkt een gezamenlijke aangifte of in ieder geval een tezamen ingediende aangifte wenselijk.

Vraag 6

SRA meent dat een verzoek moet worden ingediend om tot de groep te kunnen behoren waarbinnen winstoverdracht mogelijk is. Van een verplichte regeling behoeft geen sprake te zijn.

Vraag 7

SRA ziet geen andere alternatieven dan die welke in het keuzedocument zijn geschetst.

Vraag 8

Een grensoverschrijdende groepsregeling met objectvrijstelling zou tot gevolg hebben dat internationaal opererende ondernemingen buitenlandse definitieve verliezen in Nederland in aanmerking kunnen nemen. De budgettaire derving die daaruit voortvloeit, mag naar het oordeel van SRA niet ten koste komen van het Nederlandse bedrijfsleven zonder dergelijke grensoverschrijdende activiteiten. Dekking zou derhalve moeten worden gevonden bij de ondernemingen die gebruik zouden maken van de dan gecreëerde mogelijkheid van verliesimport.

@SRA, 29 juli 2019, Nieuwegein